

Келинг, зикр ва дуо қиламиз! 2-дуо Таҳорат пайтида ўқиладиган дуолар

11:01 / 10.04.2020 2960

Таҳоратхонага киришда чап оёғини олдин босади ва ушбу ривоятдаги дуони ўқийди:

عَلَّحْ لِي لِحْدًا إِذَا مَلَسُوهُ لِي لِي صُيَّبَ لِي نَاكَ: لَأَقُوهُ نَعُوهُ لِي لِي صِرَ سَنَ أُنَعُ
عَسْمَ خُلِّ أَوْرَ. «ثَبَّابُ خُلِّ أَوْ ثَبُّ خُلِّ لِي نَمَكُ بَدُوعًا يِّنِي مُهَلِّ لِي»: لَأَقُ

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон халога кирсалар:

«Аллоҳумма! Аъузу бика минал хубуси вал-хобаиси», дер эдилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

Дуонинг маъноси: «Аллоҳим, сендан эркак ва урғочи ифлос(шайтон) лардан паноҳ тилайман.

Таҳоратхонадан чиқишда ушбу ривоятдаги лафзни айтади:

نَمَجَّحَ إِذَا مَلَسُوهُ لِي لِي صُيَّبَ لِي نَاكَ: تَلَأَقُوهُ نَعُوهُ لِي لِي صِرَ سَنَ أُنَعُ
نَنُ سَلِّ أَوْرَ. «كَنْ أَرْفُغُ»: لَأَقُوهُ خُلِّ لِي

Оиша розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам халодан чиққанларида «Ғуфронака», дер эдилар».

«Сунан» эгалари ривоят қилишган.

«Ғуфронака»нинг маъноси «Мағфират қилишингни сўрайман»дир. Киши халодалик вақтида ғафлатда бўлиши эътиборидан, ундан чиққанида шу иборани айтади.

Таҳоратни тамомлаганидан сўнг қуйидаги ҳадисда келган дуони ўқийди.

دَحَائِمُكُمْ نَمَامٌ «: لَاقِمْ لِسُوءِ هَيْلِكَ لِيَصْرِيْبَنِي لِنَعُوْهُ، نَعُوْهُ لِيَضْرُرَّ رَمْعُنَا عُوْلُ الْاَلِيَّةِ لِنَاذِرْهُنَّ اَنْ دَهْشَأْنَ هُوَئِيْ وُضُوْ نَمُ غُرْفَيْ نِيْحُ لُوْقَيِّ مُمْثَءُوْضُوْلَانِ سُنْحِيْفٍ اَضْوَتِيْ نَجَّ لِيْ اَبُوْبَاءَ اَلْتَحْتُفِ الْاِلِيْ، هُوْلُوْسَرُوْ هُوْدَبَعِ اَدْمَحْمِ نَأْدَهْشَأُوْ، هَلَكِيْ رَشَالٍ، دَهْخُوْ مَّهْلَلِ «: يَذْمُرَّتْ لِدَارُوْ. يِرَاخُ بِلِ الْاِلِيْ اَسْمَحْلُ اُوْرَ. «ءَاشِ اُوْيِ اَيُّ نَمُّ لِحُدَيِّ اَيُّ نَمَّ ثَلِ اِنِّيْ رَهَطْتُ لِمَنْ يَنْوِيْ لِعُجَاوَنِيْ بَاوْتَلِ نَمُّ يَنْوِيْ لِعُجَا

Умар розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

«Агар сизлардан бирортангиз таҳорат қилса-ю, таҳоратини яхшилаб қилса, сўнгра таҳоратидан фориғ бўлишида «Ашҳаду аллаа илааҳа иллаллоху ваҳдаҳу лаа шарийка лаҳу. Ва ашҳаду анна Муҳаммадан ʼабдуҳу ва Росулуҳу», деб айтса, албатта, унга жаннатнинг саккиз эшиги очилур ва у хоҳлаганидан кирур», дедилар».

Бешовларидан фақат Бухорий ривоят қилмаган.

Термизий эса:

«Аллоҳумма! Ижъалнии минат таввабийн ва ижъалнии минал мутатоҳҳирийн»ни зиёда қилган.

Дуонинг маъноси: «Аллоҳим! Мени кўп тавба қилувчилардан ва покланувчилардан қилгин».

Уламоларимизнинг айтишларича, таҳорат қилиб, аъзоларни турли кир ва ифлосликлардан поклаб бўлгандан кейин шаҳодат калималарини айтиш Аллоҳга ихлос ила амал қилганликка ва қалбнинг риё ва ширклардан пок бўлганига ишорадир.

Кейин икки ракъат шукри вузуъ намозини ўқийди. Бу ишни ҳар таҳоратни янгилаганда қилишга одатланиш керак. Чунки доимо таҳоратли юриш ва ҳар таҳоратдан кейин икки ракъат нафл намоз ўқишнинг фазли жуда ҳам беқиёсдир.

«اي: لَاقِفَ الْاَلْبِ اَعَدَفَ ، مَلَسُو هِيَ لَعَلَّ لَ اِي لَصِدْ هَلَّ لَ الْاَلْبِ اَلْوَسْرَ رَحَبْ صَا: لَاقِ عَدَدِي رَبِّ نَع
ي، مَامَا كَتَشَخْ شَخْ تُعْمَسُ الْاِطِقَ عَنَّ جَلَّ اْتَلَحَدَّ اَمَ ؟ عَنَّ جَلَّ اِي لَ اِي نَتَقَبَسَ مَبُ ، لَ اَلْبِ
لَ اَلْوَسْرَ اِي: لَ اَلْبِ لَاقِفَ ، «ي مَامَا كَتَشَخْ شَخْ تُعْمَسُ فَعَنَّ جَلَّ اَعْرَابُ لَ اْتَلَحَدَّ يِّنْ اِ
لَ لَّ نَأْتِي اَرُو ، تَأْضَوْتُ الْاِطِقُ ثَدَحَ يَنْبَا صَا اَمَو ، نَيِّنِي تَعْرِ لَ اِي لَ اِي اَطِقُ تَنْدَا اَم
هُ اَوْر . «ا م ه ب» : مَلَسُو هِيَ لَعَلَّ لَ اِي لَصِدْ هَلَّ لَ الْاَلْبِ اَلْوَسْرَ لَاقِ ، اَمُهُ عَكَرَ اَفِ نَيِّنِي تَعْرِ لَ اِي لَع
ي: ذِمَّرْتَلَا»

Бурайда розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам тонг чоғида Билолни чақирдилар ва унга:

«Эй Билол, нима ила мендан олдин жаннатга кирдинг? Қачон жаннатга кирсам, албатта, олдимда сенинг шитир-шитирингни эшитаман. Бу кеча ҳам жаннатга кирдим ва олдимда сенинг шитир-шитирингни эшитдим...» дедилар. Шунда Билол:

«Эй Аллоҳнинг Расули! Қачон азон айтсам, албатта икки ракъат намоз ўқидим. Қачон таҳоратим кетса, албатта ўша вақтнинг ўзида таҳорат қилдим ва менинг зиммамда Аллоҳ учун икки ракъат намоз бор деб билдим», деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ўша икки нарса билан экан», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

«Нақшбандия: вазифалар, зикрлар» китобидан